

**Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1974-1975

27 MEI 1975

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 581 van het Gerechtelijk Wetboek, inzake de vertegenwoordiging van de zelfstandigen bij de arbeidsrechtbanken.

(Ingediend door de heer Verhaegen.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In het koninklijk besluit van 20 juli 1970 tot verruiming van de werkingssfeer van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging tot de minder-validen, worden de voorwaarden bepaald waaronder minder-validen van de ziekteverzekering kunnen genieten. Een van deze voorwaarden is dat de betrokkenen vóór de leeftijd van 65 jaar, wanneer het een man betreft, en 60 jaar, wanneer het een vrouw betreft, wegens hun fysische of mentale gezondheidstoestand ongeschikt zijn erkend tot het verrichten van arbeid ter verkrijging van inkomen voor een vermoedelijke duur van tenminste één jaar, op grond van de criteria vermeld in artikel 56, § 1, van de wet van 9 augustus 1963. Er wordt o.m. een arbeidsongeschiktheid vereist van 66 %.

Als voorwaarde wordt niet uitdrukkelijk gesteld dat betrokkenen reeds onder een stelsel van verplichte ziekteverzekering zou ressorteren, wat betekent dat het recht op de toekeping van het voordeel niet afhankelijk wordt gesteld van de uitoefening van een beroep door de aanvrager.

Van dit beginsel wordt evenwel afgeweken voor de personen die vallen onder het toepassingsgebied van de verplichte verzekering voor zelfstandigen, verzekering die uitsluitend de grote risico's dekt.

Ingevolge het koninklijk besluit van 20 juli 1970 wordt immers aan de zelfstandige die voldoet aan de in bedoeld besluit gestelde voorwaarden, een aanvullend recht toegekend voor alle risico's die verzekerd zijn in het gewone stelsel van die ziekteverzekering.

Krachtens hetzelfde besluit kan tegen de beslissing van de geneesheer-inspecteur een beroep worden aangetekend bij

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1974-1975

27 MAI 1975

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 581 du Code judiciaire, en ce qui concerne la représentation des travailleurs indépendants auprès du tribunal du travail.

(Déposée par M. Verhaegen.)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'arrêté royal du 20 juillet 1970 étendant le champ d'application de l'assurance-soins de santé obligatoire aux handicapés fixe les conditions dans lesquelles les handicapés peuvent bénéficier de l'assurance-maladie. Une de ces conditions c'est d'avoir été reconnus, avant l'âge de soixante-cinq ans, lorsqu'il s'agit d'un homme, ou de soixante ans, lorsqu'il s'agit d'une femme, comme étant incapables, en raison de leur état de santé physique ou mental, d'effectuer un travail lucratif pour une durée présumée d'un an au moins, sur base des critères énoncés à l'article 56, § 1, de la loi du 9 août 1963. Une incapacité de travail de 66 % est notamment requise.

Il n'est pas expressément prévu comme condition que l'intéressé relève déjà d'un régime d'assurance-maladie obligatoire, ce qui signifie que le droit à l'octroi de l'avantage n'est pas rendu tributaire de l'exercice d'une profession par le demandeur.

Il est pourtant dérogé à ce principe en faveur des personnes qui tombent sous le champ d'application de l'assurance obligatoire des travailleurs indépendants, assurance qui couvre uniquement les gros risques.

L'arrêté royal du 20 juillet 1970 accorde, en effet, au travailleur indépendant qui satisfait aux conditions posées un droit complémentaire pour tous les risques assurés dans le régime ordinaire de l'assurance maladie.

Le même arrêté permettrait d'introduire un recours contre la décision du médecin-inspecteur auprès de la commis-

de Commissie van Beroep ingesteld bij het Rijksinstituut voor de Ziekte- en Invaliditeitsverzekering. Ingevolge de inwerkingtreding van het Gerechtelijk Wetboek zijn de arbeidsrechtbanken terzake bevoegd.

In de huidige stand van de wetgeving worden de desbetreffende geschillen beschouwd als geschillen die een recht betreffen van een persoon die buiten een arbeids- of leerovereenkomst staat, het voordeel geniet van dezelfde geneeskundige verstrekkingen als de werknemers, m.a.w. die zoals bedoeld in artikel 580, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek.

De geschillen bedoeld in artikel 580, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek moeten overeenkomstig artikel 81, 2° en 5° van het Gerechtelijk Wetboek, berecht worden door een kamer van de arbeidsrechtbank, samengesteld uit één rechter in de arbeidsrechtbank en twee rechters in sociale zaken, van wie één benoemd als werkgever en de andere als werknemer.

Zulks houdt in dat een zelfstandige die aanspraak maakt op het voordeel toegekend overeenkomstig het koninklijk besluit van 20 juli 1970, ingeval hij beroep aantekent tegen de beslissing van de geneesheer-inspecteur, zich niet kan laten vertegenwoordigen bij de arbeidsrechtbank door de afgevaardigde van een representatieve organisatie van zelfstandigen.

Volgens de vigerende wettelijke bepalingen kan de zelfstandige zich alleen doen vertegenwoordigen door een afgevaardigde van een representatieve organisatie van zelfstandigen in de matières opgesomd door de artikels 581 en 582 van het Gerechtelijk Wetboek..

Eén van de beginselen waardoor de wetgever zich heeft laten leiden bij de samenstelling van de kamers der arbeidsrechtbanken is de vertegenwoordiging van de rechtzoekende door zijn gelijke.

Het hiernavolgend wetsvoorsel heeft geen andere doel dan dit principe toe te passen door te bepalen dat ingeval van geschil voortvloeiend uit de toepassing van het koninklijk besluit van 20 juli 1970, de zelfstandige bij de arbeidsrechtbank kan vertegenwoordigd worden door een afgevaardigde van een representatieve organisatie van zelfstandigen.

De voorgestelde wijziging lijkt ons des te meer verantwoord gezien het koninklijk besluit betreffende de mindervaliden aan de zelfstandigen, dit zijn diegenen die niet door een arbeids- of leerovereenkomst gebonden zijn, een supplementair recht toekent door de verplichte verzekering tegen de groter risico's uit te breiden tot een verzekering tegen alle risico's.

G. VERHAEGEN.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Artikel 581 van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld met een 3° luidend als volgt :

«3° van de beroepen tegen de beslissingen van de geneesheren-inspecteurs, getroffen in uitvoering van artikel 3 van het koninklijk besluit van 20 juli 1970 tot verruiming van de werkingssfeer van de verplichte verzekering voor de geneeskundige verzorging tot de minder-validen, wanneer

sion d'appel instituée auprès de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité. L'entrée en vigueur du Code judiciaire a rendu les tribunaux du travail compétents en la matière..

Dans l'état actuel de la législation, les contestations visées sont considérées comme relatives aux droits des personnes qui, autrement qu'en vertu d'un contrat de louage de travail ou d'un contrat d'apprentissage, bénéficient des mêmes prestations médicales que les travailleurs salariés: en d'autres mots, il s'agit des contestations visées à l'article 580, 3°, du Code judiciaire.

Conformément à l'article 81, 2° et 5°, du Code judiciaire, les contestations visées à l'article 580, 3°, du même Code doivent être tranchées par une chambre du tribunal du travail composée d'un juge au tribunal du travail et de deux juges sociaux; l'un étant nommé au titre d'employeur et l'autre au titre de travailleur salarié.

Il en résulte qu'un travailleur indépendant qui revendique le bénéfice de l'arrêté royal du 20 juillet 1970 ne saurait au cas où il introduit un recours contre la décision du médecin-inspecteur, se faire représenter au tribunal du travail par le délégué d'une organisation représentative de travailleurs indépendants.

Selon les dispositions légales en vigueur, le travailleur indépendant ne peut se faire représenter par le délégué d'une organisation représentative de travailleurs indépendants que dans les matières énumérées aux articles 581 et 582 du Code judiciaire.

Un des principes qui a guidé le législateur dans la composition des chambres des tribunaux du travail c'est la représentation du justiciable par ses pairs.

La présente proposition de loi n'a d'autre objet que d'appliquer ce principe en prévoyant qu'en cas de contestation découlant de l'application de l'arrêté royal du 20 juillet 1970, le travailleur indépendant peut être représenté au tribunal du travail par le délégué d'une organisation représentative de travailleurs indépendants.

La modification proposée nous paraît d'autant plus justifiée que l'arrêté royal relatif aux handicapés accorde aux travailleurs indépendants, c'est-à-dire à ceux qui ne sont pas liés par un contrat de louage de travail ou d'apprentissage, un droit supplémentaire en étendant à tous les risques l'assurance obligatoire contre les « gros risques »,

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

L'article 581 du Code judiciaire est complété par un 3°, libellé comme suit:

«3° des recours contre les décisions des médecins-inspecteurs, prises en exécution de l'article 3 de l'arrêté royal du 20 juillet 1970 étendant le champ d'application de l'assurance-santé obligatoire aux handicapés, lorsqu'il s'agit des ayants droit visés par l'arrêté royal du 20 juillet

het gaat om rechthebbenden bepaald in het koninklijk besluit van 20 juli 1964 houdende de voorwaarden waaronder de toepassing van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekreken invaliditeitsverzekering tot de zelfstandigen wordt verzuimd. »

Art.2.

Deze wet treedt in werking op 1 september 1975.

24 april 1975.

G. VERHAEGEN,
H. SUYKERBUYK,
A. d'ALCANTARA

1964 portant les conditions dans lesquelles l'application de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité est étendue aux travailleurs indépendants. »

Art.2.

La présente loi entre en vigueur le 1er septembre 1975.

24 avril 1975.
